

Řád České stomatologické komory č. 1/2009, organizační řád – stavovský řád

ve znění řádu České stomatologické komory č. 2/2010, řádu České stomatologické komory č. 1/2011, řádu České stomatologické komory č. 3/2011, řádu České stomatologické komory č. 1/2012, řádu České stomatologické komory 2/2012, řádu České stomatologické komory č. 1/2013, řádu České stomatologické komory č. 1/2014, řádu České stomatologické komory č. 2/2014, řádu České stomatologické komory č. 3/2014, řádu České stomatologické komory č. 1/2015, řádu České stomatologické komory č. 2/2015, řádu České stomatologické komory č. 3/2015, řádu České stomatologické komory č. 1/2016, řádu České stomatologické komory č. 1/2017, řádu České stomatologické komory č. 2/2017, řádu České stomatologické komory č. 3/2017, řádu České stomatologické komory č. 4/2017, řádu České stomatologické komory č. 1/2018, řádu České stomatologické komory č. 2/2018, řádu České stomatologické komory č. 1/2019, řádu České stomatologické komory č. 2/2019, řádu České stomatologické komory č. 3/2019 a řádu České stomatologické komory č. 5/2020.

(1) Česká stomatologická komora byla ustavena, na základě zákona ČNR č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře (dále jen „zákon“), sjezdem delegátů konaným dne 21. září 1991 v Praze jako nástupnická organizace Lékařské komory stomatologů. (2) Česká stomatologická komora vydává organizační řád České stomatologické komory, jednací řád České stomatologické komory, volební řád České stomatologické komory a disciplinární řád České stomatologické komory. Tyto řády jsou pro členy České stomatologické komory závazné. Organizační řád tvoří:

- a) Stanovy České stomatologické komory,
- b) Stavovský řád České stomatologické komory,
- c) Řád České stomatologické komory o celoživotním vzdělávání zubních lékařů,
- d) Finanční řád České stomatologické komory
- e) Licenční řád České stomatologické komory,
- f) Revizní řád České stomatologické komory,
- g) Přejídná ustanovení

Etický kodex

1. Já, zubní lékař – stomatolog, člen České stomatologické komory, jsem svobodný člověk, zodpovědný za své myšlenky a skutky.
2. Míra svobody, kterou požaduji pro sebe, je mírou, jež náleží každému člověku.
3. Úcta k životu je výchozí myšlenkou mého jednání.
4. Základní profesní etickou normou je pro mne Hippokratova přísaha.
5. Ve svém povolání budu vyžadovat od sebe i ostatních uplatnění veškerých schopností. Hranici těchto schopností však nepřekročím.
6. Své znalosti nebudu stavět na odív, neboť hranic vědění nelze dosáhnout.
7. Své vědomosti a zkušenosti nebudu skrývat před ostatními ve snaze předčít je prestiží nebo ziskem.

8. Svých vědomostí a dovedností nikdy nedovolím zneužít ve prospěch nedobré věci a to ani pod nátlakem.

9. Tradici lékařského povolání budu ctít a jeho vážnost vytvářet vahou své osobnosti.

10. Měřítkem naplňování Etického kodexu je mé vlastní svědomí.

STAVOVSKÝ ŘÁD ČESKÉ STOMATOLOGICKÉ KOMORY

PREAMBULE

Já, stomatolog, jsem se svobodně a dobrovolně zavázal řídit se, v duchu Hippokratovy přísahy, těmito zásadami:

„Budu vykonávat povolání zubního lékaře - stomatologa svědomitě a s plnou vážností. Své jednání budu zaměřovat na zachování a obnovení zdraví svých pacientů. Budu dodržovat zásadu úcty k lidskému životu, a ani pod nátlakem nepoužiji své odborné znalosti a um v rozporu se zásadami lidskosti a úcty k člověku. Ze všech sil budu ochraňovat tradici a vážnost lékařského povolání. Při jeho výkonu nebudu dělat rozdíly mezi občany z důvodů národnostních, rasových, náboženského vyznání, politického přesvědčení a sociálního postavení. Svým učitelům a kolegům budu prokazovat úctu a vážnost. Tyto zásady slibuji dodržovat na svou stavovskou čest zubního lékaře - stomatologa.“

Česká stomatologická komora (dále jen „Komora“) považuje v současné době používání termínů zubní lékař - stomatolog za rovnocenné a zaměnitelné.

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

(1) Zubní lékaři - stomatologové vykonávající své povolání na území České republiky se hlásí k plnění Etického kodexu zubních lékařů evropského společenství vydaného v květnu 1992 Liaison Committee for Dentistry in the EEC (Evropská hospodářská komise). Každý zubní lékař - stomatolog, člen Komory, pokud využije při výkonu svého povolání práva svobodného pohybu podle Ústavní listiny základních lidských práv, je povinen se přizpůsobit řádům a předpisům lékařské komory hostitelské krajiny a dodržovat její pravidla, včetně znalosti jazyka.

(2) Stavovský řád Komory upravuje chování a jednání lékařů při výkonu jejich povolání stomatologa i jejich vystupování na veřejnosti. Zavazuje každého člena Komory ho dodržovat.

(3) Porušení zásad Stavovského řádu Komory opravňuje vznést proti členu Komory podnět pro zahájení disciplinárního řízení v souladu s Disciplinárním řádem Komory.

ČÁST PRVNÍ POVOLÁNÍ ZUBNÍHO LÉKAŘE STOMATOLOGICKÁ PRAXE

§ 1

Výkon povolání zubního lékaře - stomatologa

(1) Povolání zubního lékaře může být prováděno jen za podmínek umožňujících svobodné rozhodování při prevenci, diagnostice a terapii. Žádné podmínky nesmí tuto svobodu rozhodování omezovat a k tomu musí každý člen Komory sám přispívat a na takové omezující podmínky nepřistupovat.

(2) Stomatolog vykonává své povolání osobně, svým jménem a na svou vlastní odpovědnost. Vždy si musí zachovat profesionální nezávislost a svobodu.

(3) Stomatolog je povinen vykonávat své povolání svědomitě podle zásad lidskosti, lékařské etiky a na základě dostupných nejnovějších poznatků lékařské vědy. Svě odborné znalosti a dovednosti je zavázán dát do služeb pro zachování a obnovení zdraví svých pacientů.

(4) Stomatolog nesmí vyvíjet na pacienta nátlak, musí respektovat jeho svobodnou vůli k rozhodnutí o volbě ošetření, pokud to není v rozporu s poznatky lékařské vědy a jeho vnitřním přesvědčením. Lékař nemůže být nucen k provádění výkonů, které odporují jeho odbornému přesvědčení a lidskému svědomí. Takové výkony může pacientovi odmítnout provést.

(5) Stomatolog může odmítnout přijetí pacienta do své péče, jestliže:

a) by tím bylo překročeno jeho únosné pracovní zatížení tak, že by nebyl schopen zajistit kvalitní zdravotní péči o tohoto nebo ostatní pacienty, které má ve své péči,

b) vzdálenost sídla zdravotnického zařízení od místa pobytu pacienta by ztěžovala výkon návštěvní služby.

(6) Stomatolog má povinnost podílet se na provádění lékařské služby první pomoci ve stomatologii ve dnech pracovního klidu a v noci tak, aby byl zajištěn její nezbytný rozsah a dostupnost.

§ 2

První lékařská pomoc ve stomatologii

Zrušen.

§ 3

Další vzdělávání

(1) Každý stomatolog je povinen po dobu výkonu svého povolání dále se odborně vzdělávat, a tím neustále doplňovat své znalosti na úroveň dostupných informací o stavu poznání lékařské vědy.

(2) Stomatolog může používat jen takové diagnostické a léčebné metody a postupy, které bezpečně ovládá a ke kterým je odborně způsobilý svou kvalifikací. V jiných případech využije možností konziliárního vyšetření, nebo předá pacienta příslušnému odborníkovi.

§ 4

Zdravotní dokumentace

- (1) Stomatolog je povinen vést u každého pacienta odděleně a průběžně doplňovat srozumitelnou zdravotní dokumentaci související s výkonem jeho povolání.
- (2) Zdravotní dokumentace musí být spolehlivě uschovávána podle platných předpisů tak, aby bylo možné zachovat lékařské tajemství a její obsah nemohl být zneužit. Pokud je zdravotní dokumentace zaznamenávána elektronicky v databázích nebo na jiných médiích, vyžaduje ochranu před zničením či zneužitím.
- (3) Stomatolog, který převzal pacienta do péče, je oprávněn vyžádat si zaslání výpisu dokumentace, a stomatolog, který poskytoval pacientu péči dříve, je povinen této žádosti vyhovět.

§ 5

Vystavování posudků, osvědčení

- (1) Vystavovat znalecké posudky o stomatologických onemocněních a výkonech a o výši honorářů za tyto výkony je oprávněn jen ten, u něhož to vyplývá z právních předpisů platných v České republice. Návrh na jmenování odborným znalcem musí být doložen souhlasným stanoviskem centrálního orgánu Komory.
- (2) Při vystavování posudků a osvědčení musí stomatolog postupovat s potřebnou svědomitostí a pečlivostí a vyjadřovat se zcela svobodně podle svého nejlepšího odborného přesvědčení. Tyto písemné dokumenty musí obsahovat důvod vyhotovení, identifikační údaje žadatele a musí být vyhotoveny a předány nebo odeslány ve stanoveném termínu.
- (3) Vydání posudků, vysvědčení nebo osvědčení o vlastnostech léků, stomatologických materiálů a přístrojů, stejně jako o prostředcích ústní hygieny, je zubnímu lékaři jako jednotlivci povoleno pouze za podmínky, že nebudou použity k propagaci a reklamě jeho vlastní praxe.
- (4) Ustanovení odst. 3 neplatí pro posudky, vysvědčení, nebo osvědčení vydávaná orgány Komory.

§ 6

Povinná mlčenlivost

- (1) Stomatolog je povinen zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, které jsou mu známy v souvislosti s výkonem jeho povolání. K tomu patří rovněž zdravotní dokumentace, písemná sdělení a poznámky týkající se pacientů, RTG snímky a ostatní nálezy. Tuto povinnost musí požadovat i od svých podřízených spolupracovníků, což musí mít stvrzeno od těchto osob písemně.
- (2) Stomatolog může být zbaven lékařské mlčenlivosti jen na základě zákona.

(3) Pro účely vědecké odborné výuky, dalšího vzdělávání a odborného publikování mohou být sděleny a publikovány skutečnosti, podléhající povinné lékařské mlčenlivosti, jen v případě zachování anonymity pacienta, nebo dá-li k tomu pacient písemný souhlas.

§ 7

Stomatologická praxe

(1) Stomatolog provozující soukromou praxi je ten, který ji vykonává formou nezávislého a svobodného povolání.

(2) Soukromá praxe stomatologa musí být provozována zubním lékařem osobně, s výjimkou zástupu na dobu určitou - maximálně po dobu 6 měsíců, během dovolené na zotavenou, pracovní neschopnosti, školení apod. Výjimky uděluje na základě písemné žádosti v odůvodněných případech představenstvo Oblastní komory.

(3) Stomatolog je povinen neprodleně (do 10 dnů) sdělit příslušné oblastní stomatologické komoře (dále jen „Oblastní komoře“) otevření stomatologické praxe, její místo, datum otevření a náplň činnosti, stejně jako její případné změny a ukončení.

(4) Stomatolog nesmí zaměstnávat osobu, o které ví (nebo má důvodné podezření), že provádí nelegální praxi nebo činnost, ani nesmí s takovou osobou spolupracovat.

(5) Stomatolog je právně odpovědný za všechny zdravotnické výkony prováděné v jeho soukromé praxi, stejně jako za všechny odevzdané stomatologické výrobky, včetně laboratorních, a to i v případě podřízených pracovníků.

(6) Stomatolog při své praxi uznává a podporuje právo každého občana na svobodnou volbu lékaře a zdravotnického zařízení.

§ 8

Předepisování a doporučování léků, léčebných prostředků a pomůcek

(1) Stomatologům není dovoleno požadovat od výrobců nebo obchodníků odměny nebo jiné výhody za předepisování léků, léčebných prostředků a pomůcek.

(2) Předepisování léků, léčebných prostředků a pomůcek za účelem získání provize z jejich prodeje je nepřípustné. Stomatolog nesmí ordinovat za úplatu vzorky léků, které jsou mu dodány firmami z reklamních důvodů.

(3) Stomatolog má povinnost zamezit v rámci svých možností neodůvodněnému užívání nebo zneužívání léků. V tomto smyslu musí učinit všechna potřebná opatření proti krádeži nebo zneužití receptových formulářů a razítek.

(4) Stomatolog má povinnost neprodleně ohlásit dle platných předpisů příslušným institucím všechny zjištěné vedlejší účinky léků nebo léčebných prostředků.

(5) Nové léčebné postupy nebo materiály je možno použít jen za podmínek daných Helsinskou konvencí a Norimberským kodexem a jen tehdy, nabyli-li stomatolog přesvědčení, že nemůže dojít k přímému poškození pacienta.

§ 9

Honoráře za stomatologické výkony

(1) Pacient musí být před zahájením stomatologického ošetření informován o druhu, rozsahu a podmínkách ošetření, a to včetně předpokládané ceny a způsobu úhrady tohoto ošetření.

(2) Stomatologické ošetření, které je hrazeno zdravotní pojišťovnou nebo ze státního rozpočtu pouze částečně nebo takto hrazeno není, je poskytováno za částečnou nebo plnou úhradu pacientem.

(3) Cenou stomatologického ošetření, poskytovaného za plnou nebo částečnou úhradu pacientem, se rozumí hodnota ošetření sjednaná mezi ošetřujícím a pacientem, vyjádřená v penězích (Kč). Podkladem pro cenu stomatologického ošetření, která se stanoví dohodou podle zákona o cenách, jsou náklady poskytnutého ošetření, přiměřený zisk, příslušná daň a případně též clo.

Kalkulace cen výkonů a výrobků se provádí na základě:

- a) objektivizace vynaložených nákladů dle obecně závazných předpisů,
- b) stanoviska Komory k časům potřebným k provedení,
- c) individuálně kalkulované ceny přímo spotřebovaného materiálu.

(4) V případě stomatologického ošetření poskytovaného za plnou nebo částečnou úhradu pacientem, je možno před započítáním ošetření požadovat zaplacení zálohy na sjednanou cenu ošetření. Stomatologické ošetření, s výjimkou akutních případů, nemusí být zahájeno dříve, než pacient zaplatí zálohu na sjednanou cenu stomatologického ošetření.

(5) Po skončení stomatologického ošetření poskytovaného za plnou nebo částečnou úhradu pacientem musí být pacientovi vydáno potvrzení o úhradě stomatologické péče, ve kterém bude uvedeno, jaké stomatologické ošetření hrazené plně nebo částečně bylo poskytnuto a jaká je jeho cena.

(6) V případě stomatologického ošetření většího rozsahu musí být zpracován a s pacientem projednán časový plán ošetření obsahující seznam předpokládaných stomatologických výkonů a výrobků s jejich cenou.

(7) Vymáhání nebo přijímání úplaty za poskytnutí stomatologického ošetření v případech, kdy je to v rozporu s obecně závaznou právní úpravou, bude kvalifikováno jako hrubé porušení lékařské etiky.

(8) Stomatolog, oprávněný k výkonu stomatologické péče, může tuto péči poskytovat i bezplatně.

ČÁST DRUHÁ
VZTAHY MEZI LÉKAŘI
A K ZDRAVOTNICKÝM PRACOVNÍKŮM

§ 10

Odborný zástupce

(1) Výkon funkce odborného zástupce je výkonem povolání stomatologa.

(2) Odborným zástupcem se rozumí člen Komory, který byl provozovatelem zdravotnického zařízení ustanoven do funkce odborného zástupce a který je jako odborný zástupce uveden v platném rozhodnutí o registraci nestátního zdravotnického zařízení tohoto provozovatele (dále jen ustanoven do funkce odborného zástupce).

(3) Člen Komory může být ustanoven do funkce odborného zástupce pouze pro jedno zdravotnické zařízení.

(4) Odborný zástupce musí být v pracovním poměru nebo v obdobném pracovním vztahu k provozovateli dotčeného zdravotnického zařízení, pokud není společníkem obchodní společnosti, která je provozovatelem, a odpovídá za odborné vedení dotčeného zdravotnického zařízení.

(5) Povinnosti stanovené právními předpisy a předpisy Komory členům Komory, kteří vykonávají své povolání jako provozovatelé nestátního zdravotnického zařízení, je povinen u provozovatele, který není členem Komory, dodržovat nebo jejich dodržování zajistit odborný zástupce; to neplatí, jde-li o povinnost platit příspěvky a poplatky dle § 4 odst. 1 písm. a) – c) Finančního řádu ČSK. Odborný zástupce je tak povinen zejména:

a) být řádně zapsán v seznamu členů vedeném Oblastní komorou, v jejímž obvodu je místo provozování dotčeného zdravotnického zařízení,

b) zajistit, aby nestátní zdravotnické zařízení, jehož provozovatelem byl ustanoven do funkce (dotčené zdravotnické zařízení), bylo pro druh a rozsah jím poskytované zdravotní péče personálně, věcně a technicky vybaveno a splňovalo požadavky kladené na jeho provoz,

c) zajistit plnění oznamovací povinnosti provozovatele dotčeného zdravotnického zařízení jako držitele Souhlasu,

d) zajistit, aby zdravotní péče byla v dotčeném zdravotnickém zařízení poskytována odborně, v souladu s etikou stomatologa a způsobem stanoveným zákony a předpisy Komory,

e) umožnit orgánům Komory výkon jejich pravomocí ve vztahu ke všem členům Komory, kteří vykonávají své povolání v dotčeném zdravotnickém zařízení,

f) zajistit v dotčeném zdravotnickém zařízení takovou organizaci práce, aby byl při šetření všech práv a oprávněných zájmů pacientů umožněn odborný rozvoj všech členů Komory, kteří zde vykonávají své povolání, se zvláštním zřetelem k dodržování podmínek odborné přípravy absolventů,

g) být přítomen na pracovišti dotčeného zdravotnického zařízení po dobu odpovídající nejméně polovině stanovené týdenní pracovní doby ve smyslu pracovních předpisů. Jde-li o zdravotnické zařízení s více pracovišti, je odborný zástupce povinen v rámci doby uvedené v předchozí větě být přítomen na každém z nich přinejmenším jedenkrát v týdnu. Zdravotnickým zařízením s více pracovišti se pro účely tohoto odstavce rozumí zdravotnické zařízení, které poskytuje zdravotní péči na dvou nebo více místech. Ustanovení předchozích vět odst. 5 písm. g) tohoto paragrafu neplatí, poskytuje-li dotčené zdravotnické zařízení v oboru stomatologie pouze lékařskou službu první pomoci. Na pracovišti nebo pracovištích takového zdravotnického zařízení je odborný zástupce povinen být přítomen v takové míře, která zajišťuje řádné plnění jeho ostatních povinností dle tohoto řádu.

h) oznámit příslušným orgánům jakékoliv porušení povinností provozovatele dotčeného zdravotnického zařízení. Povinnostmi provozovatele se pro účely tohoto odstavce rozumí povinnosti provozovatele přímo související s poskytováním zdravotní péče v dotčeném zdravotnickém zařízení.

i) rezignovat na funkci, znemožní-li mu provozovatel dotčeného zdravotnického zařízení plnit povinnosti odborného zástupce vyplývající z právních předpisů nebo předpisů Komory. Tutéž povinnost má odborný zástupce, není-li z jiných důvodů dlouhodobě schopen plnit povinnosti odborného zástupce vyplývající z právních předpisů nebo předpisů Komory, jakož i tehdy, lze-li důvodně předpokládat, že tyto své povinnosti nebude v bezprostřední budoucnosti schopen dlouhodobě plnit,

j) rezignovat na funkci, přestane-li splňovat podmínky pro výkon funkce odborného zástupce stanovené právními předpisy nebo předpisy Komory.

(6) Porušení povinností odborného zástupce vyplývajících z právních předpisů nebo předpisů Komory je disciplinárním proviněním. Člen Komory se disciplinární odpovědnosti zproští, prokáže-li, že mu plnění povinností odborného zástupce znemožnil provozovatel dotčeného zdravotnického zařízení, a to pouze za předpokladu, že tuto skutečnost bez zbytečného odkladu, nejdéle do 14 dnů, oznámil Komoře a zároveň rezignoval na funkci. Rezignaci na funkci odborného zástupce se rozumí oznámení o ukončení výkonu funkce odborného zástupce provozovateli dotčeného zdravotnického zařízení a orgánu příslušnému k registraci dotčeného zdravotnického zařízení.

(7) Člen Komory nesmí vykonávat činnost, která má znaky výkonu funkce odborného zástupce, ani připustit své ustanovení do funkce odborného zástupce, aniž by splňoval všechny podmínky stanovené právními předpisy nebo předpisy Komory pro ustanovení do funkce odborného zástupce nebo pro výkon této funkce.

§ 11

Vztahy mezi lékaři

(1) Stomatolog má prokazovat ostatním lékařům a kolegům svou úctu ohleduplným chováním. Je neslučitelné s výkonem povolání vyjadřovat se kriticky o ošetřovacích metodách, odborných znalostech a osobních vlastnostech svých kolegů, a to jak veřejně, tak i v soukromí.

- (2) V přítomnosti pacienta nebo kolegy stomatologa se musí stomatolog vyvarovat vyjadřování, které zlehčuje nebo odsuzuje léčebnou a preventivní činnost kolegů.
- (3) Je nepřipustné znemožňovat kolegům výkon jejich povolání stomatologa jednáním, které prokazatelně poškozuje jejich zájmy.
- (4) V případě poskytnutí nezbytné první lékařské pomoci nesmí stomatolog z vlastní vůle rozšířit rozsah výkonů ošetření více, než to vyžaduje stav pacienta. Totéž platí v případě vyžádání si odborné spolupráce od kolegy, nebo v případě vystavování odborného posudku.
- (5) Domnívá-li se zubní lékař, že stomatologické výkony a výrobky jeho kolegy jsou odborně chybné a nedokonalé, je jeho povinností o tom písemně informovat tohoto lékaře.
- (6) Domnívá-li se zubní lékař, že poskytováním zdravotní péče jiným kolegou došlo k odbornému pochybení s následným poškozením zdraví pacienta, je povinen neprodleně o tom písemně informovat tohoto lékaře a příslušnou Oblastní komoru. Je jeho povinností udělat vše podle svých odborných schopností pro odstranění následků a vést o tom dostatečnou zdravotní dokumentaci.

§ 12

Ošetřování pacientů od jiných kolegů

- (1) Je-li nezbytné, aby v případě úrazu nebo potřeby neodkladné první lékařské pomoci poskytl ošetření jiný lékař, než ošetřující, má tento lékař povinnost sdělit písemně a bez prodlení rozsah poskytnutého ošetření ošetřujícímu lékaři.
- (2) Stomatolog nesmí odmítnout bez závažného důvodu spolupráci, nebo žádost o pomoc od jiného kolegy.
- (3) Stomatolog je povinen odeslat pacienta, doporučeného k němu jiným kolegou, po provedení vyžádaného vyšetření nebo ošetření s lékařskou zprávou zpět k odesílajícímu, a to i v případě, že je nutné či potřebné další vyšetření či ošetření, než které bylo žádáno.
- (4) Stomatolog může do své péče převzít pacienta od jiného lékaře k trvalé zdravotní péči pouze tehdy, je-li to pacientovo přání.
- (5) Stomatolog je povinen si vyžádat konzilium nebo pomoc jiného lékaře v případě, že sám nezvládá ošetření pacienta a zdravotní stav pacienta si to vyžaduje.

§ 13

Zástup stomatologa

- (1) Stomatologové jsou povinni dodržovat zásadu, že se navzájem zastupují. Stomatolog musí při tom dbát na to, aby zastupující lékař měl odpovídající kvalifikaci a odbornost.
- (2) Po skončení doby zástupu pacient přechází zpět ke svému ošetřujícímu lékaři, a to i v případě, že ošetření není dokončeno.

(3) Zastupující lékař přebírá na dobu zastupování, v rozsahu ustanovení odst. 1, též odpovědnost za absolventa.

§ 14

Zaměstnávání pracovníků ve stomatologické praxi

(1) Soukromá stomatologická praxe může zaměstnat jako stomatologa pouze člena Komory, který splňuje zákonem stanovené podmínky pro výkon tohoto povolání.

(2) Provozovatel soukromé stomatologické praxe nese odpovědnost za činnost jím zaměstnaných stomatologů, zdravotnického personálu a ostatních zaměstnanců.

(3) Zaměstnání mohou být pouze ti stomatologové, kteří mají oprávnění vykonávat povolání stomatologa podle obecně platných předpisů. Zaměstnavatel je vždy povinen se o tom přesvědčit.

(4) Stomatolog, kterému byla udělena akreditace pro postgraduální vzdělávání lékařů, je v rozsahu udělené akreditace oprávněn provádět další vzdělávání lékařů připravujících se na specializaci v oboru (ortodontie, obličejová a čelistní chirurgie) nebo specializujících se k výkonům.

(5) Za porušení etiky stomatologa se považuje, když si asistent nebo školený stomatolog otevře po ukončení své odborné přípravy k výkonu povolání vlastní praxi v místě školení v době do 1 roku od ukončení, aniž si vyžádal k tomu předem souhlas svého školitele, u kterého se připravoval.

(6) Stomatolog provozující praxi je povinen písemně ohlásit příslušné Oblastní komoře vzniklé pracovní poměry stomatologů ve své praxi.

§ 15

Společný výkon stomatologické praxe

Zrušen

§ 16

Předání stomatologické praxe

Člen Komory, který přebírá praxi po jiném zubním lékaři, může s výslovným souhlasem svého předchůdce nebo jeho dědiců připojit ke svému označení praxe (§ 19) informaci o tomto svém předchůdci, a to po dobu nejdéle 1 roku. Zubní lékař je povinen postupovat tak, aby byla vždy zajištěna odvolatelnost souhlasu podle předchozí věty.

ČÁST TŘETÍ VZTAHY K VEŘEJNOSTI

§ 17

Publicita

Zubní lékař má právo informovat veřejnost o skutečnostech souvisejících s provozováním své praxe a výkonem svého povolání za předpokladu, že jsou tyto informace přesné, nejsou klamavé, respektují povinnost mlčenlivosti a že způsob jejich sdělování nepoškozuje vážnost lékařského stavu a i jinak odpovídá právním předpisům včetně předpisů stavovských.

§ 18

Reklama

Osobní publicita zubního lékaře nebo jeho zdravotnického zařízení v médiích, jako je tisk, rozhlas, televize, elektronická komunikace nebo jiná média (dále jen reklama), je povolena, pokud jsou splněny podmínky § 17 a zároveň

- a) charakter reklamy je oznamovací;
- b) pojem „záruka“ nebo „zaručený“ a další významově shodné výrazy jsou v souvislosti s reklamou použity jen v případech, kdy je současně konkretizován obsah a podmínky záruky;
- c) jde o reklamu přímou, po stránce etické neurážející stavovskou čest;
- d) reklama nepodněcuje k veřejným poděkováním a vychvalování ani nevyužívá třetích osob;
- e) reklama neobsahuje agresivní prvky ani nezneužívá lidské pocity či slabosti.

§ 19

Označení stomatologické praxe

(1) Zubní lékař označí svou praxi tabulkou přiměřené velikosti s údaji o své osobě a o druhu zdravotní péče, kterou poskytuje. Označení praxe nebo s ní souvisejících prostor má sloužit pouze k orientaci osob o jejím umístění a obsahovat informativní sdělení bez propagačních prvků. Je-li to nutné pro snazší orientaci, lze v domě nebo jeho nejbližším okolí umístit i další obdobné tabulky.

(2) Zubní lékař je povinen svoji praxi trvale označit zvenčí viditelným údajem o ordinačních hodinách.

(3) Při přemístění praxe do nových prostor smí zubní lékař umístit na původním místě oznámení o změně adresy po dobu jednoho roku.

(4) Jde-li o označení stomatologické praxe nebo prostor s ní souvisejících, ustanovení § 17 se použije přiměřeně.

§ 20

Oznámení ve sdělovacích prostředcích

Zrušen

§ 21

Formuláře a tiskopisy pro praxi, razítka

Pro předtisky na formulářích a tiskopisech pro praxi a pro razítka používaná ve stomatologické praxi platí odpovídající ustanovení tohoto řádu.

§ 22

Závěrečná ustanovení, účinnost

(1) Tento Stavovský řád Komory byl schválen na sněmu Komory dne 17.5.2009 a tímto dnem nabývá účinnosti.